

Indenrigsministeren: Jeg troer, at Indholdet af Slutningsbestemmelsen i § 7 om Udredelsen af Veibyrden i Sognene noksom bærer Vidnesbyrd om, at jeg ikke er blind for Manglerne ved at benytte Hartkornet som udelukkende Skatteobject. Jeg troer imidlertid, at den ærede 1ste Landstingsmand for 2den Kreds (Christensen) vil indrømme, at der er langt større Vansteligheder tilstede ved at forsøge den hidtilværende Bestatning til Amtsrepartitionsfonden end ved at gøre det i Sognecommunerne. Der er vistnok Meget, der taler for, at Amtsrepartitionsfondens Udgifter ikke vedvarende for Fremtiden skulle bæres af Hartkornet alene, men at i det Mindste en Deel deraf bliver baaren af anden Næring i Amtet end den, der er knyttet til Hartkornet; men jeg seer egentlig ikke, hvorledes man for Dieblisset skulde kunne ramme denne Næring. Det er let nok at opkræve de enkelte Dele af Amtsrepartitionsfondsbidragene hos enhver enkelt Commune i Amtet og saa lade disse paaligne dem tildeels efter Formue og Leilighed; men vi mangle aldeles en Maalestok for de enkelte Communers indbyrdes Skatteevne; der er det, der brister. Indtil en almindelig Indkomstskat er bleven gennemført her i Landet, troer jeg, at vi mangle det nødvendige Grundlag for at oversføre en større eller mindre Deel af den nuværende Amtsrepartitionsfondsbyrde paa anden Indtægt og anden Næring i Amtcommunen end Hartkornet.

Begge de ærede Talere, som have hødt Ordet, have antet over den Syn og de Emolumenter, der ere foreslaaede for Overveinspectøren. Jeg maa dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at Overveinspectøren har Tilsyn med et, jeg kunde kalde det, hidtilværende Statsactiv af meget betydeligt Omfang. Der er, saavidt jeg erindrer, for Dieblisset omtrent 180 Mile Hovedlandevei i Landet, som repræsenterer en Værdi af mange Millioner, og der har været store Betæneligheder ved at overlade Bestyrelsen heraf til de overordnede communale Autoriteter. Naar man ikke med det

Samme vil sikke sig et virksomt og dygtigt Tilsyn med, paa hvilken Maade de overordnede communale Autoriteter røgte det Hverv, der nu bliver overdraget dem, da vilde jeg for mit Vedkommende ansee det aldeles utilraadeligt at vedtage den anden Lov, der vil komme til Behandling idag, den, der bestemmer, hvilke Foranstaltninger der skulle træffes i Anledning af Hovedlandeveienes Henleggelse under Amtsraadens Bestyrelse. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Christensen) henviste Ministeren til at søge Kræfterne til Udøvelsen af dette Tilsyn i selve Ministeriet. Det maa erindres, at de Kræfter, der, for Dieblisset i det Mindste, ere tilstede i Ministeriet, ere uddannede og indøvede til Baretagelse af ganske andre Formaal end dette; dersom Thinget derimod vil bevilge Indenrigsministeren et særligt technisk Departement, som i sig indeholdt Kræfter til at føre Tilsyn ikke alene med Bearbejder, men ogsaa med Havne, Canaler og Alt; hvad der af denne Art sorterer under Indenrigsministeriet, vil jeg indrømme, at dette maatte vilde være den heldigste Ordning. Men Enhver, der kender Noget til den nuværende Organisation i Indenrigsministeriet og de Kræfter, der ere tilstede, vil vide, at et saadant Tilsyn, som maa føres med Landeveiene og navnlig med Hovedlandeveiene, ikke nu for Tiden kan føres fra selve Ministeriet, og enten man saa kalder disse nye Kræfter, der dog maae benyttes, en Overveinspecteur eller en Departementschef for dette særegne Departement, forekommer mig at være omtrent af eens Betydning. Hvad den foreslaaede Syn angaaer, troer jeg dog, man maa sætte Synen nogenlunde i Forhold til det Ansvar, der er forbundet med Stillingen. Og hvilket Ansvar er nu forbundet med denne Stilling? Ikke alene bærer denne Mand, saa at sige, udelukkende Ansvaret for, paa hvilken Maade der bliver handlet med dette meget betydelige og værdifulde hidtilværende Statsactiv, men det er tillige ham, paa hvem man væsentlig maa stole med Hensyn til, at samtlige Landets Landeveie, en Stræf-